

БУЗКОВІ ЧАРИ

Чув спів сьогодні солов'їний,
Бузок надвечір розквітав,
Через тумани ніжно-сині
До мене спогад приліта.

Десь в прохолодному тумані
Не спиться довго солов'ю,
Я на щоках твоїх рум'яних
Бузкові чари знову п'ю.

Так подумки, але приходить
Забута молодість щораз,
Коли відроджує природа
Кущі бузкові ті для нас.

Завжди у них яскраві фарби
Твоєї ніжності були,
Що й посьогодні, наче скарби,
Не зблідли і не відцвіли.

Йдучи через роки, старію,
А ти така все ж молода,
І я з тобою молодію,
Коли бузок знов розквіта.

Мені здається, що ці квіти

Й на той рік вчасно зацвітуть
І буде знов мені хотітись
Нічного солов'я почуть.

У чому та першопричина –
В бузку веснянім, чи в тобі,
А може все наполовину? –
Не дам я відповідь собі.

Одне лише я твердо знаю:
Нехай нові роки ідуть,
Я, як завжди, тебе кохаю,
Бутони в серці ще цвітуть.

Дата написання вірша: 2020-11-24